

ligeledes i Flensborg, og det var næsten ikke muligt for nogen Anden, som vilde træde op mod et saadant Dagblad, at skaffe sig nogen Læsefreds, at skaffe sig Abonnenter; thi man var nødt til at holde disse Blade, paa Grund af de Avertissementer, de indeholdt, og jeg troer netop det derved har vist sig, at Privilegiene have været til største Skade for den danske Sag. Det viser sig saaledes, at Privilegiene kunne have deres skadelige Følger i flere Retninger, saa jeg troer ikke, at de fortjene det Forsvar, som er bleven ført for dem: De vilde nu vel, som sagt, bortfalde; men man skulde ikke ønske, at de maatte afløses af andre specielle Rettigheder, der skulde knyttes til Bogtrykkeren, og det er af den Grund, at jeg vedvarende vil tillade mig at anbefale Thinget det Vædringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille.

Ryholt: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig at gøre i Anledning af § 6. Jeg er nemlig stedt i det uheldige Tilfælde, naar der skal ske Afstemning om denne Paragraph, at jeg ikke veed, hvad jeg skal stemme for. Paa den ene Side er jeg nemlig overbevist om, at jeg vil stemme for Udvalgets Forslag med Hensyn til den sidste Deel af Paragraphen, der indeholder Beslaglæggelse, at denne bør udgaae; thi jeg troer, uagtet jeg vel maa indrømme, at det, især i bevægede Tider, kunde have sit Gode, at en saadan Beslaglæggelse kunde finde Sted, dog ikke andet end ansee det Onde, som det vilde medføre, hvis Beslaglæggelsen kunde finde Sted uden en retsgyldig Kjendelse, for at være af den Beskaffenhed, at jeg paa ingen mulig Maade kan andet end stemme derimod. Men ligesaa overbevist som jeg altsaa er om, at jeg i dette Tilfælde samstemmer med Udvalget med Hensyn til den sidste Deel af § 6, saa vist kan jeg paa den anden Side paa ingen mulig Maade samstemme med det, forsaavidt det mener, at den første Afdeling af § 6 burde udgaae, hvilket vilde have til Medfør, at Anklagemyndigheden i disse Sager skulde gaae over til de forskjellige Overvrigheder i Landet, istedetfor at den efter Udkaster ligger alene i den højeste Justitsvrigheds Magt. Saavidt jeg har hørt, har Udvalget meent, at

naar man med Hensyn til de almindelige criminelle Sager kunde nedlægge en saadan Myndighed hos Vvrighederne, saa maatte man ogsaa i dette Tilfælde kunne gøre det. Dette forekommer mig slet ikke at være Tilfældet; thi disse Sager, hvorom her er Spørgsmaal, forekomme mig at være af en ganske anden Natur end de almindelige criminelle Sager. De ere jo alle mere eller mindre, af et vist politisk Indhold, og man kan dog ikke tænke sig, at dette skulde blive aldeles uden Indflydelse paa de forskjellige Vvrigheder, hvilket let vilde kunne foraarsage, at der fandt Uoverensstemmelse Sted, mellem de forskellige Anklager, og dette troer jeg vilde være til særdeles Skade for den frie Presse. Der er idag blevet ytret Afsligt til Forsvar for, at det ikke skulde være Justitsministeren, men derimod Vvrighederne, der skulde have denne Magt. Jeg maae tilstaae, at jeg ikke kan samstemme heri. Blandt de Grunde, der saaledes ere fremførte er ogsaa den, at det ikke var Sagens formelle Side, men kun dens materielle, Skriftets Indhold, hvorom Talen var. Det forekommer mig, at dette netop taler for det Modsatte, netop af den Grund som anført, at disse Sager ere af en ganske særegen Natur. Naar man endvidere har talt om, at man ikke kunde bifalde den Uniformitet, som tidligere havde fundet Sted i Henseende til disse Sagers Anlæg, da vil jeg ikke sige, at jeg bifalder den, men jeg vil sige, at man ikke har prøvet det Andet, til hvilke Uleiligheder og Ulemper det vilde føre for den frie Presse og det hele Samfund, naar disse forskellige Vvrigheder skulde have denne Anklagemyndighed. Der er ogsaa anført, at det ikke var sikkert, at den samme Justitsminister, der anordnede Actionen, endnu var Justitsminister til den Tid Sagen blev paakjendt, men dette Argument forekommer mig heller ikke at betyde Noget; thi man kan heller ikke være sikker paa, at den Vvrighedsperson, som anordner Anklagen, vedbliver at være Vvrighed til Dommen er falden. Det er saaledes min Overbevisning, at den frie Presse vil just søle sig vel ved at Justitsministeren, som er den øverste Justitsautoritet i Landet, vedbliver at beholde denne Anklagemyndighed, og jeg kan i det Hele slutte